

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Admirandæ aliæ vocationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

ipſi Deo incorporatus, factus viuū Eccleſie eius mēbrūndq; ad vtriuſq; exēplū, ne quādo iuſtus ſuperbiat, fiatq; inſolēs ex bonis, quæ accepit nec peccator ſe ſcōtrahat, ac deſperet propter mala, quæ patrauit: qui enim hodie eſt o *vas honoris*, poterit ob negligētiā ſuā in *vas* mutari *cōtumelia*: ſicut cōtra, qui hodie eſt *vas cōtumelia*, poteſt ex diuina Dei gratia, in *vas* mutari *honoris*.

§. 11. *Admiranda alia Vocationes.*

SED quoniam nunquam pertinaciæ & reſiſtentiæ deerunt in hominibus, qui ſuapte natura ſunt inſtabiles; nec fames cōuertēdi peccatores, quæ in Chriſto eſt, ſaturabitur vſq; ad finem mundi: inde fit, vt idem, quod Iudeis & Gentibus euenit, fuerit cōtinuatum diuerſis temporibus in varijs Aſiæ, Africa, & Europæ nationibus: alijs ſemel acceptam fidem relinquentibus, Deoq; alias in earum locum vocante, vt eam reciperēt, iuxta id quod in libro Iob ſcriptum eſt: *a cōteret multos & innumerabiles, & ſta- refaciet alios pro eis*. Si enim Dæmon inſatiabiliter animas eſurit, vt ſua condant inferna: quid mirū, ſi Chriſtus D. N. ſit etiam inſatiabilis, vt iuſtis animabus condant ſuos celos. Ideoq; cū permittit, Dæmonē aliquas prouincias vel nationes ob earū peccata arripere: ipſe alias ex eius poteſtate eruit, vt ſibi Eccleſiæq; ſuæ eas adiungat. Et quoniam recentia, & quæ in oculis noſtris quaſi verſantur, plus mouent, quàm præterita: conijciamus attentē oculos in ea quæ hiſce tēporibus acciderunt. Videmus. n. multas Nationes Septentrionales ab Eccleſia defeciſſe: ſed eiſdē temporibus non defuerunt alię multę, quæ eidē ſe Eccleſiæ adiunxerunt: cui dedit DEVS alas tanquam aquila magna, vt per maria ipſa volans, ſedē ſuā apud Iapones, Chinas, aliasque Orientaliū & Occidentaliū Indiarū prouincias figeret. Quāuis. n. in ſpecie videatur hęc viam aperuiſſe inſatiabilis hominū & ſacra auri, argenti, aromatum, aliarumq; rerum pretioſarum fames, quæ in illis regionibus inueniuntur: at infinita DEI D. N. prouidentia, hac occasione medioque uſus eſt, vt famem ſalutis animarū, qua ipſe laborat, ſaturaret: excitando operarios Euangelicos: qui ad prædictas regiones ſe conferant, cum fame inſatiabili, non auri, aut gemmarū: ſed animarum, & plurium animarum, quibus cœli condantur. In hanc piam occupationem variarum regionum viri pij incubuerunt, qui ſunt b *gemmarum* pretioſarum *negotiatores*: pro quibus comparandis omnia temporalia, quæ habebāt, vendiderunt ac reliquerunt, ad quos adiuuandos erexit idem Dominus hoc ipſo tempore Patrem & Patriarcham noſtrum S. Ignatium, minimæ noſtræ Societatis IESV. Fundatorem: cuius Religioſi Profeſſi, ex particulari voto, tenentur eſſe veloces Eccleſiæ alæ, vt volent, diſcurrantque per varias regiones ad Hæreticos & infideles, ad plantandam aut reparandam in eis fidem & religionem Chriſtianam: explentes Iſaiæ Prophetiam di-

o Rem. 9.
21.

a Iob. 34. 24.

Deus Eccle-
ſiæ ruinas
reſtaurat.

b Matt. 13.
45.

S. Ignatius.

centis

c Isai. 18. 2

d 2. Cor. 5.
. 01.Angeli ve-
loces.c Isai. 18.
21.

f Rom. 9. 27.

g Apoc. 7. 4.

h Apoc. 3.
20.

Centis: c *Ite Angeli veloces ad Gentē conuulsam, & dilaceratam: ad populum terribilem, post quem non est alius: qui sunt hi Angeli, nisi Apostolici viri? quorū munus, ut ait Apostolus, est, legatos nunciosque esse Christi, d pro quo legatione funguntur, tanquam Deo exhortante per eos, cuius cooperatores sūt & adiutores in conuertendis peccatoribus. Iure autem merito vocat eos Angelos, ut qui custodes Angelos imitentur in officio consulendi hominum bono; & in velocitate ac fortitudine ad exequendam voluntatem diuinam, eiusque gloriam dilatandum. Huiusmodi itaque Angelis legatisque suis inspirat DEVS, eosque efficaciter permouet, ut aquilarum velocitate volent per ipsa maria, donec ad populos illos perueniāt, qui tanquam abiecti, sunt in obliuione & in vltimis terræ finibus: ut eos operā suā congregent, & ad Ecclesiæ gremium perducant, in locum scilicet aliorum multorum, qui ab eo discesserunt. O viri felices, quibus felix ad eō sors obrigit, ut officio sitis Angeli, regisque æterni legati; LESV Christi præcursores, qui de cibo illo prospiciatis, quo is, ad benignam suam famem saturandam, libenter vescitur. Hæc quidem tum hisce temporibus geruntur; tum fore speramus, ut etiam in posterum vsque ad mundi finem ita eueniant. Nam quemadmodum NOEMI, postquam RVT idololatram ad veram religionem conuertit, redijt cum ea in patriam suam, id est, in Iudæam: Ita Ecclesia Catholica reuertetur ad terram Israel, & erelinquie, ut ait Isaias, populi Hebræi conuertentur & salua fient: ut vterque populus, Hebræus & Gentilis, fiat vnus grex, habeatque vnum pastorem Christum, qui tunc famem suam saturabit, quam semper habuit conuersionis Iudæorum, traijciens in suæ Ecclesiæ corpus g d us decim millia, cuiusque Tribus ex duodecim tribubus Isrel, quemadmodum refert Sanctus Ioannes in sua Apocalypsi: per duodenariū numerum intelligens multitudinē eorum, qui ex singulis Tribubus saluabuntur. Nec desperamus fore, ut pulchra NOEMI, quæ nunc ex Anglia & alijs Septentrionalibus regionibus exulat, reditura sit, decursu temporis ad eandem, ob diuinæ inspirationis efficacitatem, & Angelicorum legatorum operam & laborem, qui in rem eam incumbunt.*

NE autem ad eō utilis doctrina in genere tantum proposita, sine magno fructu pertranseat: cum hos euentus leges, merito aperies oculos, & ex eis conijcies vehementem, qua Christus D. N. tenetur, tuæ salutis famem: que illum impellit, ut, cum te in peccato aliquo lethali iacere cernit, iucunda sua vocatione vocet, cupiens eam acceptari, ut famem suam satiet. teque in vnum corpus & vnum spiritum secum redigat. Quemadmodum apertè satis id insinuauit modus ille beneuolæ ad eō vocationis, qua vocans peccatorē dicebat: *heecce: sto ad ostium & pulso: si quis audierit vocem meam & aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum, & canabo cum illo, & ipse mecum.* vehemen-

ter

ter enim esurire censendus est, qui statim atq; hospitium ingreditur, mensæ accumbit, vt cum hospite cænet. Et quasnam escas existimas illum in hac cæna appetere, nisi animam tuam, ipsumque cor tuum: quod gratiâ suâ in aliud valde dissimile commutans, cordi suo vniet. Nec tu tamen famelicus remanebis: nam & tu cænabis cum illo, fumesque delicatissimos, quos ille afferet, cibos; quemadmodum postea dicemus. Si aut ipsius vocationi resistens, esurientem dimiseris: timendum, ne forte tibi sicut infructuosa fico maledicat: teque ob tuam repugnantiam derelicto, ad aliam animam accedat, quæ illum admittens, famem satiet, tuam prius esurientis. Propterea enim dixit: *tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam*, quasi dixerit: siquidem adest tibi diuina vocatio, te ad meum obsequium inuitans, da illi locum, & fac iuxta illius ductum: alioquin alium loco tui vocabo; cui quam tibi non obedienti denego coronam, dabo obedienti. Nec existimes miser homo, magnoperè **DEVM** indigere ad suam Ecclesiam cœlumque condendum: tu potiùs Deo indiges, vt eò peruenias. Quare si eius in te studio & fauore, quem tibi offert, indignum te facias, quæret ipse, qui eam benevolentiam acceptet; & in locum alicuius *k Iudæ*, aliquem constituet *Matthiam*; & in locum *l Simonis Magi*, conuertet in *Saulum*. Quod si etiam innumeros rebelles ipse repellat, & non conteret, totidem alios stare faciet pro eis, & in eorum locum substituet; proque vase vno confraeto, aliud ex eadem massa frabricabit, quod sit *o vas misericordie*, in quo diuitias collocet gloriæ suæ, quas *in vas à se* repulit. Ac denique si tu cibum dare renuas, quem ille petit; nouerit alium quærere, qui det sponte copiosum. Nam siue hoc, siue illo modo; siue apud te, siue apud alium, adhibebit ipse media efficaciora, vt satiet suam famem.

Christum
reficiens sa-
tiatur.

Apoc. 3. 11.

Acto. 1. 23.

Cap. 8. 13.

o.

n Cap. 9 7

Job. 34.

4.

Rom. 9.

12.

CAPVT V.

VOCATIO AD PECCATA FUGIENDA:

& mundus Christo aduersarius, ob sex ingentes eius miseras.

AGGREDIMVR tractationem de diuinis vocationibus in particulari, quarum prima spiritualement intendit peccatorum mutationem: educendo eos ex loco detestando valdè, ipso scilicet mundo cuius princeps est Dæmon; & cuius ipsi ob peccatum sunt membra: vt in alio excellenti valdè, qui est Ecclesia Christi D. N. eos collocet: faciens illos viua eius membra per fidem, simul cum gratia & charitate. Et quamuis vtrumque simul fieri soleat, agemus tamen de singulis seorsim: referentes in hoc capite omnia mala quæ sunt in

Tom. 1.

E

mundo